

Sygn. akt II KO 3/20

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **M. B.**

oskarżonego o czyny z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2020 r.,

wniosku Sądu Okręgowego Ł.

z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. akt IV K (...)

o przekazanie sprawy ww. oskarżonego do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w G.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko M. B. , któremu zarzucono popełnienie czynów z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. akt IV K (...), na podstawie art. 37 k.p.k. wniósł o przekazanie tej sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Z uzasadnienia wniosku oraz akt sprawy wynika, że z uwagi na stan zdrowia oskarżonego M. B. sprawa przeciwko niemu została wyłączona do odrębnego postępowania, które przez okres około dwóch lat było zawieszone. W wydawanych opiniach psychiatrycznych biegli wskazywali bowiem, że ze względu na obciążenia

somatyczne i stan psychiczny oskarżony nie powinien odbywać podróży do Ł. i w konsekwencji nie może brać udziału w toczącym się postępowaniu.

Aktualnie jednak sytuacja uległa zmianie. W dniu 31 października 2019 r. biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że z uwagi na obciążenia somatyczne i stan psychiczny oskarżony nie powinien odbywać podróży do Ł. i uczestniczyć w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Ł.. Może natomiast uczestniczyć w rozprawie odbywającej się w jego miejscu zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, przekazanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, na podstawie art. 37 k.p.k., zachodzi m.in. w sytuacji, „gdy stwierdzony opiniami biegłego lub biegłych - stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realnym jego udział w postępowaniu w innym, bliższym miejsca jego zamieszkania sądzie” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2010 r., II KO 6/10, OSNwSK 2010, poz. 432; postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2008 r., II KO 5/08, OSNwSK 2008, poz. 598; postanowienie Sądu Najwyższego z 12 października 2006 r., III KO 61/06, OSNwSK 2006, poz. 1944).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Jak wynika z opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej w dniu 31 października 2019 r., oskarżony M. B. mimo, że z uwagi na obciążające go schorzenia nie powinien uczestniczyć w postępowaniu przed Sądem Okręgowym Ł. i odbywać podróży do tego miasta, może uczestniczyć w rozprawie odbywającej się w jego miejscu zamieszkania. Powyższa okoliczność w pełni uzasadnia przekazanie sprawy M. B. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. jako sądowi okręgowemu najbliższemu jego miejscu zamieszkania. Tylko takie rozstrzygnięcie jest bowiem w stanie zapewnić sprawny tok postępowania, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb oskarżonego związanych ze stanem jego zdrowia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

